

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tallinna Ringkonnakohus (Viro) on esittänyt 13.6.2017 – Eesti Pagar AS v. Ettevõtluse Arendamise Sihtasutus ja Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

(Asia C-349/17)

(2017/C 269/17)

Oikeudenkäyntikieli: viro

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tallinna Ringkonnakohus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Eesti Pagar AS

Vastapuolet: Ettevõtluse Arendamise Sihtasutus ja Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Pitäisikö tiettyjen tukimuotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti annetun komission asetuksen (EY) N:o 800/2008 ⁽¹⁾ (yleinen ryhmäpoikkeusasetus) 8 artiklan 2 kohtaa tulkita niin, että kyseisen säännöksen asiayhteydessä ”hanketta tai toimintaa koskevat” työt on aloitettu, jos tuettava toiminta on esimerkiksi laitteen hankinta ja kyseisestä laitteesta on tehty kauppasopimus? Onko jäsenvaltion laitoksilla toimivalta arvioida kyseisessä säännöksessä säädetyn perusteen rikkomista kannustavan vaikutuksen vaatimusta rikkovasta sopimuksesta irtautumisesta aiheutuvien kustannusten perusteella? Mikäli jäsenvaltion laitoksilla on tähän oikeus, kuinka suuria sopimuksesta irtautumisesta aiheutuvia kustannuksia (prosentuaalisesti) voidaan pitää riittävän marginaalisina, jotta kannustavan vaikutuksen vaatimuksen voidaan katsoa täyttyneen?
- 2) Onko jäsenvaltion laitoksella velvollisuus periä takaisin myöntämänsä sääntöjenvastainen tuki siinäkin tapauksessa, että Euroopan komissio ei ole tehnyt kyseistä asiaa koskevaa päätöstä?
- 3) Voiko jäsenvaltion laitos, joka päättää myöntää tukea arvioiden virheellisesti, että kyseessä on ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaan kuuluva tuki, mutta joka todellisuudessa myöntää sääntöjenvastaista tukea, synnyttää tuensaajissa perusteltua luottamusta? Ennen kaikkea, täytyvätkö tuensaajalle syntyvän perustellun luottamuksen kriteerit pelkästään sillä perusteella, että jäsenvaltion laitos on sääntöjenvastaisen tuen myöntäessään tietoinen seikoista, joiden vuoksi tuki ei kuulu ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaan?

Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, on verrattava julkista ja yksityistä etua. Onko tällaisen vertailun asiayhteydessä merkitystä sillä, onko Euroopan komissio tehnyt kyseisen tuen osalta päätöksen yhteismarkkinoille soveltumattomuudesta?

- 4) Millaista vanhentumisaikaa jäsenvaltion laitoksen tulee soveltaa sääntöjenvastaisen tuen takaisinperintään? Onko vanhentumisaika 10 vuotta, jonka jälkeen tuki muuttuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽²⁾ 1 ja 15 artiklan mukaisesti voimassa olevaksi tueksi eikä sitä voida enää periä takaisin, vai 4 vuotta Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 ⁽³⁾ 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti?

Mikä on tällaisen takaisinperinnän oikeudellinen perusta, jos tuki on myönnetty rakennerahastosta: Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 108 artiklan 3 kohta vai Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta annettu neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95?

- 5) Mikäli jäsenvaltion laitos perii sääntöjenvastaisen tuen takaisin, onko sillä tällöin velvollisuus periä tuensaajalta myös sääntöjenvastaiselle tuelle laskettu korko? Mikäli kysymykseen vastataan myöntävästi, millaisia sääntöjä sovelletaan koron laskemiseen esimerkiksi koron suuruuden ja laskentajakson osalta?

⁽¹⁾ EUVL 2008, L 214, s. 3.

⁽²⁾ EYVL 1999, L 83, s. 1.

⁽³⁾ EYVL 1995, L 312, s. 1.